

Posudek vedoucího diplomové práce Jan Potoček „Povolování a ohlašování staveb a jejich změn“

Předložená diplomová práce o rozsahu 98 stran je členěna, kromě úvodu a závěru, do čtyř kapitol. První je věnována obecnějším otázkám a společnému výkladu o povolování a ohlašování staveb, další dvě zejména postupům při povolování a ohlašování staveb a poslední výjimkám ze stavebního řádu. Názvy kapitol mohly být výstižnější.

Práce byla dopracovávána za účinnosti zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, ale v době, kdy již byl publikován zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).

Autor přistoupil ke zpracování tématu se zjevným zájmem. Pracoval s literaturou (kde snad bylo možné využít i jiných komentářů a některých časopiseckých pramenů) i s judikaturou. Sympatická je snaha o teoretičtější přístup, která má ovšem na druhé straně svá úskalí. Kladem jsou rovněž pokusy o srovnání staré a nové právní úpravy, omluvit zde jistě lze určité nepřesnosti. Výklad je vcelku přehledný. Diplomant uplatňuje k řadě otázek svůj vlastní názor.

Z jednotlivých připomínek uvádím:

- stavební povolení a ohlášení stavebnímu úřadu jsou dva různé právní instituty (str. 7; viz též na str. 28); podrobení předběžné kontrole se dnes týká pouze povolovacího režimu,
- výčet právních předpisů na str. 8 je neúplný,
- v čem spočívá „permanentnost“ právní úpravy? (str. 9),
- tvrzení obsažené v posledním odstavci na str. 10 mohlo bez vážnějších problémů obstát pouze u drobných staveb a stavebních úprav, a to do 30. června 1998; srov. též na str. 90 a 92; něco jiného je určení přísnějšího procesního režimu (str. 91),
- výklad na str. 11 je nepřesný; podobně na některých jiných místech zabývajících se hodnocením nové právní úpravy,
- závěry na str. 15 jsou diskusní; k judikatuře je třeba přistupovat analyticky i kriticky,
- jaký je vztah § 32 odst. 3 a § 65 starého stavebního zákona? (str. 19),
- je § 56 starého stavebního zákona zároveň negativním vymezením rozsahu působnosti stavebního řádu? (str. 20),
- výklad o vztahu k hornímu právu je zjednodušený (str. 21 a 22),
- vztah stavebněprávní úpravy k § 144 odst. 1 správního řádu není nesporný (str. 24); rozbor měl být proveden i na str. 80,
- na str. 25 i. f. je chybně identifikován právní předpis,
- lze úřad ve funkčním smyslu označit za vykonavatele veřejné správy? (str. 28),

- výklad ve druhém odstavci na str. 28 je zkratkovitý,
- stavebním úřadem není „obec“ (str. 28; podobně na str. 35),
- co se rozumí stavbami v prostoru letišť? (str. 31),
- jak je to přesně s působností orgánů obcí jako speciálních stavebních úřadů pro stavby drah a stavby na dráze? (str. 31 a 32),
- nelze říci, že silniční správní úřad je státní orgán (str. 32),
- co jsou to „orgány Ministerstva obrany“? (str. 35 a 40),
- věcné vymezení okruhu dotčených orgánů ve smyslu § 136 správního řádu není totožné s věcným vymezením dotčených orgánů ve smyslu stavebního zákona (str. 36); podle správního řádu nejde o správní orgány, jimž přísluší vydávat samostatná podmiňující rozhodnutí,
- jaká je povaha stanoviska zmíněného v prvním odstavci na str. 40?,
- poslední věta druhého odstavce na str. 42 není srozumitelná,
- termín „obecní nebo krajská rada“ je nesprávný (str. 42),
- ale právě pojetí stavebníka je dnes již chápáno spíše formálně (str. 45); závěr na str. 60 by bylo třeba lépe argumentovat (proti alternativním řešením, jimiž jsou jednak zastavení řízení o subjektivně právně nepřijatelné žádosti, jednak zamítnutí žádosti pro nedoložení práva),
- stavební úřad nepřiznává účastenství (str. 46; správně na str. 52),
- úprava účastenství občanských sdružení podle zákona o ochraně přírody a krajiny je problematická i z jiných důvodů (str. 49 a 50),
- pramen z r. 1998 nemůže odkazovat na § 28 správního řádu (poznámka č. 36 na str. 51),
- postavení obcí (orgánů obcí) podle § 122 starého stavebního zákona nesouvisí se stavebním řízením (str. 51),
- samostatný bod 2) na str. 53 nepovažují za funkční,
- výklad v prvním odstavci na str. 54 měl být ve vztahu ke stavebnímu řízení specifitější,
- jaký je vztah žádosti o stavební povolení a projektové dokumentace? (str. 56 a 59),
- jak hodnotit skutečnost, že stavební úřad „povětšinou není sám iniciativní“ při opatřování podkladů pro rozhodnutí (str. 62); jak vyložit § 3 správního řádu ve stavebním řízení?,
- může být projektová dokumentace důkazním prostředkem? (str. 63),

- budou svědecké výpovědi skutečně častým důkazním prostředkem ve stavebním řízení? (str. 64),
- v případě § 17 prováděcí vyhlášky ke starému stavebnímu zákonu nejde o znalecký posudek ve smyslu správního řádu (str. 64),
- ustanovení § 133 správního řádu se netýká rozhodování vlády (str. 68),
- nelze „toliko odkazovat“ na závazné stanovisko již proto, že má být subsumováno (str. 69),
- vodoprávní vyjádření lze sotva bez dalšího považovat za závazné stanovisko (str. 70),
- názory na to, komu je třeba oznámit přerušování řízení, k němuž dochází na počátku řízení v souvislosti s odstraňováním nedostatků žádosti, se různí (str. 74); podobně o zastavení řízení (str. 75),
- co lze říci k otázce konzumace stavebního povolení provedením stavby? (str. 76 až 78),
- je „podmínka“ stavebního povolení (ve skutečnosti modus) výrokem, nebo vedlejším ustanovením výroku? (str. 78),
- jaké právní následky má nedodržení lhůty pro dokončení stavby? (str. 83),
- rozhodnutí podle § 102 odst. 2 starého stavebního zákona má zásadně dočasnou povahu (str. 83),
- úvaha o zkráceném stavebním řízení je správná (str. 85 a 86); ono však vůbec nejde o stavební řízení; není též jasné, co v případě, kdy bude rozhodnuto o nevhodnosti pro zkrácené stavební řízení,
- přes dikci nového stavebního zákona je otázkou, zda stavebník nemá nárok na projednání záměru, který podléhá ohlášení, ve stavebním řízení (str. 92 a 98),
- jaký je rozdíl mezi „oznámením“ a „dodatečným ohlášením“? (str. 94),
- pominout nelze některé nepříjemné překlepy.

Celkově mám za to, že diplomant svůj úkol zvládl na dosti slušné úrovni.

Rozpravu u obhajoby doporučuji zaměřit na porovnání vztahu povolování a ohlašování staveb ve staré a v nové právní úpravě.

V Praze dne 24. října 2006

 JUDr. Ing. Josef Staša, CSc.